

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.415 van 18 maart 2004
in de zaak A. 81.348/VII-17.434.**

In zake : Jan VAN GILS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. GIELEN,
kantoor houdende te KASTERLEE,
Isschot 20

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij,
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN GILS op 30 november 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 7 oktober 1998, waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 26 juni 1998 van de Mestbank, houdende notificatie van zijn bedrijf aan de Klaverheide 13 te Beerse als niet-gezinsveeteeltbedrijf, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. GIELEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. THIENPONT die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een schrijven van 26 juni 1998 deelt de Vlaamse Landmaatschappij aan verzoeker mee wat volgt :

"Na de controle van uw bedrijf d.d. 16 juni 1998 blijkt dat uw bedrijf in 1997 niet voldeed aan de volgende voorwaarde om als gezinsveeteeltbedrijf te worden genotificeerd : - de voorwaarde van de producent

Door middel van dit schrijven laat ik U weten dat U voor 1997 als niet-gezinsveeteeltbedrijf wordt genotificeerd".

1.2. Op 15 juli 1998 stelt verzoeker een administratief beroep in tegen de bestreden beslissing. Hij betoogt dat de beslissing in het geheel niet voldoet aan de verplichting tot formele motivering, en dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 2bis van het meststoffendecreet. Hij stelt dat hij immers eigenaar is van alle dieren die aanwezig zijn op het bedrijf, en dat uit een proces-verbaal blijkt dat hij op 28 februari 1997 eigenaar was van de op het bedrijf aanwezige dieren.

1.3. Op 7 oktober 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt ongegrond verklaard en de weigering van de Mestbank van 26 juni 1998 wordt bevestigd.

De motivering van de weigering luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat op 16/06/1998 een proces-verbaal werd opgesteld tegen Van Gils Jan, Klaverheide 13, 2340 Vlimmeren;

Overwegende dat hieruit blijkt dat de betrokkene voor het jaar 1997 een niet-gezinsveeteeltbedrijf is omdat het betrokken bedrijf niet economisch zelfstandig is en de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarde van de producent;

Overwegende dat betrokkene nl. pas eigenaar is van de aanwezige kalveren sinds 28 februari 1997;

Overwegende dat hij tot deze datum kalveren op loon mestte voor een handelsfirma;

Overwegende dat aldus voor het jaar 1997 niet voldaan is aan de vereisten van art. 2 bis, §2, 1°, a) van het vermelde decreet van 23 januari 1991";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert wat volgt :

"1. Schending van artikel 2 van het besluit van 20 december 1995

Deze bepaling stelt, onder meer, dat de Minister over het beroep beslist binnen de zestig dagen na afgifte bij de post van de brief die het beroep bevat.

Verzoeker tekende op 15 juli 1998 administratief hoger beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van de mestbank.

De bestreden beslissing zelf dateert van 7 oktober 1998.

De beslissing werd dus niet genomen binnen de vereiste termijn van zestig dagen na de afgifte van de aangetekende zending houdende het beroep.

Die termijn, voorgeschreven in het belang van de geadministreerde, is substantieel.

Men kan overigens moeilijk staande houden dat door een nietigheid, wegens laattijdigheid, van de in hoger beroep genomen beslissing, de beslissing van de mestbank zou herleven, zodat verzoeker geen belang zou hebben bij het inroepen van dit middel.

Het administratief beroep heeft immers voor gevolg dat de beslissing in graad van beroep genomen, de lagere beslissing opslorpt, zodat deze, in geval van eventuele nietigheid, niet kan 'herleven'";

2.1.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij doet gelden dat de bewuste termijn geen substantiële termijn is, waarvan de niet-naleving de nietigheid van de bestreden beslissing met zich zou brengen; dat zij stelt dat verzoeker niet in zijn rechtmatige belangen werd geschaad wanneer de bestreden beslissing niet na 60 maar na 80 dagen wordt genomen;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord herhaalt dat het wel degelijk een substantiële termijn betreft, daar de rechtsonderhorige de rechtmatige verwachting mag hebben dat de overheid binnen een korte

termijn een beslissing over zijn rechten en plichten en/of zijn administratieve situatie zou nemen, en hij tevens mag verwachten dat de overheid zich houdt aan de voorgeschreven termijn;

2.1.4.1. Overwegende dat artikel 2, zevende lid, van het besluit van 20 december 1995 tot uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, betrekking heeft op het administratief beroep dat open staat tegen beslissingen van de Mestbank inzake de niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf; dat ten tijde van de bestreden beslissing deze bepaling luidde als volgt :

"De Mestbank geeft hiervan kennis aan de aangever. Deze laatste kan tegen deze beslissing per aangetekend schrijven in beroep gaan bij de minister binnen dertig dagen nadat hij kennis kreeg van de beslissing van de Mestbank. De minister beslist over het beroep binnen de zestig dagen na de aangifte bij de post van de brief die het beroep vervat";

2.1.4.2. Overwegende dat noch het uitvoeringsbesluit, noch het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zelf, in enige sanctie voorzien op een overschrijding van de beslissingstermijn in graad van beroep van zestig dagen; dat uit een overschrijding van die termijn geen stilzwijgende gunstige beslissing of een verplichting tot het nemen van een gunstige beslissing kan worden afgeleid; dat dit niet wegneemt dat een dergelijke beslissing binnen een redelijke termijn moet worden genomen; dat, evenwel, de nietigverklaring op grond van het onderdeel van het middel gestoeld op de overschrijding van de redelijke termijn enkel er toe zou kunnen leiden dat de in eerste aanleg genomen beslissing definitief wordt; dat er van een opslorping van die beslissing waarvan verzoeker gewag maakt slechts sprake kan zijn nadat er in graad van beroep een definitieve beslissing werd genomen en niet op grond van het louter instellen van een administratief beroep; dat bij een "eventuele nietigheid" van de in hoger beroep genomen administratieve beslissing er geen sprake meer is van opslorping van de in eerste aanleg genomen beslissing; dat het niet kunnen nemen van een beslissing in hoger beroep wegens overschrijding van de redelijke termijn wel degelijk tot gevolg heeft dat de in eerste aanleg genomen beslissing definitief wordt; dat, aangezien die beslissing negatief was, verzoeker geen belang heeft bij het middel;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert wat volgt :

"2. Schending van artikel 2bis van het Meststoffendecreet

De verwerende partij stelt in haar beslissing dat, vermits werd vastgesteld dat verzoeker pas eigenaar werd van de op het bedrijf aanwezige kalveren sinds 28 februari 1997, hij voor het jaar 1997 niet voldeed aan de vereiste van artikel 2bis, § 2 van het Meststoffendecreet.

Nergens kan men in deze decretale bepaling een voorwaarde terugvinden die stelt dat aan de vereisten gedurende het hele jaar moet zijn voldaan.

Het volstaat, op grond van de lezing van voormelde bepaling, dat de verzoeker zich in de loop van het jaar in orde stelt, en dit op een blijvende wijze, zoals het in casu het geval is";

2.2.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij volgende repliek geeft :

"Art. 2bis, § 1 bepaalt in fine dat de notificatie 'jaarlijks' gebeurt, terwijl in § 2 de voorwaarden worden opgesomd aan dewelke de exploitant moet voldoen om op deze notificatie aanspraak te maken.

De 'jaarlijkse' bepaling van een statuut van een bedrijf impliceert nogal evident dat de voorwaarden elk jaar opnieuw moeten vervuld zijn, en zulks betekent noodzakelijkerwijze ook dat dit het geval moet zijn voor het volledige refertejaar.

Er anders over oordelen en bv. aanvaarden dat het zou volstaan aan de voorwaarden te voldoen voor een gedeelte van een jaar (welk gedeelte trouwens ?), zou aan de wettekst een draagwijdte geven die door niets wordt gerechtvaardigd.

Het middel is niet gegrond";

2.2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker stelt dat verwezen moet worden naar de vaste rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat bij het beoordelen van een milieuvergunningaanvraag de vergunningverlenende overheid rekening moet houden met de feitelijke en de juridische situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de uitspraak;

2.2.4.1. Overwegende dat artikel 2bis, § 1, van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 ten tijde van het bestreden besluit luidde als volgt :

"Een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1, vermelde aangifte";

dat artikel 3, § 2, eerste lid, van hetzelfde decreet, bepaalde wat volgt :

"Iedere producent die wenst dat zijn bedrijf genotificeerd wordt als gezinsveeteeltbedrijf dient met betrekking tot het jaar van aangifte en het kalenderjaar voorafgaand aan de aangifte aan de Mestbank een verklaring op eer te doen dat zijn bedrijf voldeed en zal voldoen aan de notificatievoorwaarden zoals bepaald in artikel 2bis";

2.2.4.2. Overwegende dat uit die bepalingen blijkt dat de producent zowel voor het jaar van aangifte als voor het jaar voorafgaand aan de aangifte dient te voldoen aan de voorwaarden voor notificatie als gezinsveeteeltbedrijf; dat in artikel 3, § 2, eerste lid geen nuancering wordt aangebracht die zou toelaten een bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf in aanmerking te nemen van zodra het op enig moment van dat kalenderjaar aan de voorwaarden voldeed; dat uit evengenoemde bepaling zoals ze is geredigeerd, kan worden afgeleid dat gedurende een gans kalenderjaar aan de voorwaarden gesteld voor een gezinsveeteeltbedrijf moet zijn voldaan; dat het overigens ook in de rede ligt dat de producent het gehele kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte aan de voorwaarden gesteld aan een gezinsveeteeltbedrijf moet voldoen; dat, immers, indien een bedrijf gedurende bepaalde periodes wel en gedurende andere periodes niet aan de voorwaarden zou voldoen, er geen objectief criterium is om uit te maken vanaf wanneer het bedrijf dan wel geacht wordt in aanmerking te komen voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf en vanaf wanneer niet; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie de in het verzoekschrift aangebrachte grieven gedeeltelijk herhaalt, maar er ook nog, samengevat, aan toevoegt dat de bestreden beslissing werd genomen op 7 oktober 1998, dus tijdens een jaar waarvoor hij wel een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf bekwaam, hetgeen voor gevolg zou hebben dat hij ook in 1997 aan de voorwaarden voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf voldeed, dat een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf niet hetzelfde is als het beantwoorden aan de voorwaarden voor zulke notificatie en dat de omstandigheid dat hij vóór 15 september 1997 niet werd ingelicht of er al dan niet voldaan was aan de voorwaarden voor de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf inhoudt dat hij moet geacht worden een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf gekregen te hebben;

2.3.2. Overwegende dat de hiervoren weergegeven argumenten neerkomen op nieuwe middelen die reeds in het verzoekschrift hadden kunnen worden aangevoerd; dat het niet gaat om middelen van openbare orde; dat dienvolgens deze middelen als onontvankelijk moeten worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.